

ПРЕДСТАВЉЕНА КЊИГА О ТРШЋАНСКИМ СРБИМА

КУЛТУРА СЕЋАЊА КАО ВАЖАН ДЕО НАЦИОНАЛНОГ ИДЕНТИТЕТА

Прошле недеље је у Свечаној сали Жупаније представљена књига „Културно памћење тршћанских Срба“ др Миле (Радмиле) Михајловић. Књижевно вече отворила је директорка Градске библиотеке, Наташа Туркић, а потом је ауторка говорила о тршћанским Србима. Међу тршћанским Србима је било много утицајних, пословних људи, визионара, али и поклоника културе.

лисање прецизних мисија, настојања и задатака државних органа и институција у смислу очувања српског културног наслеђа у иностранству. Циљ је, да на основу резултата анализе тровековне традиције тршћанских Срба, може да се понуди предлог новог, јединственог и софистицираног концептуалног модела управљања огромним националним културним наслеђем ван граница Србије. Релевант-

на на запад. Библиотекар Урош Бузацић је публику упознао са неким, можда мање познатим историјским чињеницама у вези са Србима који су оставили трага у Трсту.

- Култура сећања, односно култура памћења, је од изузетног значаја за очување националног идентитета. Нажалост ми смо као народ често склони култури заборављања, која последично са собом носи бреме понављања,

Ту су живели и стварали Вук Караџић, Доситеј Обрадовић, Петар Петровић Његош, Никола Турковић и други просветитељски прваци. Ова научна студија представља историјски и емпиријски преглед трајања, интеграције и асимилације тршћанских Срба. Обухвата културно памћење и националну културу у дијаспори, пружа јасну општу слику о културолошкој специфичности Срба у Трсту, те формира платформу за форму-

ном архивском грађом и најстрожим методама научног истраживања књига значајно помера западне границе простора српске културе. До сада је било општеприхваћено схватање да се стваралаштво Срба простира од Сентандреје до Хиландара и од манастира Поганово у околини Пирота, на истоку, па до манастира Крке и Крупе на западу. Међутим, ово истраживање помера западни лук српске културе за више стотина километа-

кривотворења или још горе, губитка свести о националном идентитету. Ако заборавимо културу, шта нам остаје да памтимо? Развитком свести да прошлост не чувају само музеји, библиотеке, архиви већ да то умногоме чине и породичне успомене и генерацијске вредности, негујемо културу сећања и културу памћења – рекао је Бузацић.

Догађај је увеличао наступ ученика Средње музичке школе „Петар Коњовић“.

НОВА ТЕМАТСКА ИЗЛОЖБА У ГАЛЕРИЈИ

А. Стојков, М. Рацков Ковачић и Н. Васић

ЕНТЕРИЈЕРИ МИЛАНА КОЊОВИЋА

У Галерији „Милан Коњовић“, је отворена изложба „Ентеријери Милана Коњовића“, којом је уједно обележено 125 година од рођења и 30 година од смрти овог знаменитог сликара. На самом почетку публици су се обратили Милена Рацков Ковачић, директорка Галерије „Милан Коњовић“ и Небојша Васић, кустос и аутор изложбе. Изложбу је отворила Анита Стојков, чланица Градског већа за област културе и образовања. Изложено је 54 дела (уља, пастела цртежа и акварела), која су настала у неколико развојних фаза. Оно што ову поставку чини посебно интересантно је неколико слика које су настале у раздобљу шездесетих и седамде-

сетих година на којима доминирају две дрвене скулптуре, „Ратник са сатом“ и „Светац“ које су уметнику представљале снажан ликовни изазов, што је на симболички начин представио на сликама. Након реставрације обе скулптуре се налазе у сталној поставци Галерије „Милан Коњовић“. У целокупном опусу Милана Коњовића, значајан број уметничких дела настао је у атељеима у земљи и иностранству, од Сомбора, Прага, Беча, Париза... Након повратка из Париза 1932. године, све до другог светског рата, користио је атеље који се налазио у жупанијском торњу. Након ослобођења се скрасио у атељеу у Градском музеју који је користио до

1993. године. Ту је настао највећи број слика које бележе развојни период, колористичке, асоцијативне и византијске фазе.

- Атеље уметнику представља другу кућу. У том радном амбијенту уметник је потпуно заокупљен својим мислима и емоцијама, опијен мирисом боја и терпентина, ствара један потпуно нови свет преносећи на платно своју интерпретацију и доживљај виђеног мотива. Атеље је огледало уметника, место сусрета са драгим људима и самим собом. Место радости, среће усхићености, уметничке креације и духовности а са друге стране место великих сликарских криза, туге и разочарења – истакао је Васић.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ СОМБОР РЕПЕРТОАР ЗА НОВЕМБАР

На Великој сцени Народног позоришта Сомбор вечерас ће бити одиграна представа „Фелава певачица“. У петак, 17. новембра, на сцени „Студио 99“ ће бити приређен концерт „Песници с музиком“, у извођењу Немање Нешића и Милоша Зупца. Почетак је у 18 сати, а у 20 сати следи представа „Радован трећи“ која ће бити одиграна

још једном и дан касније. У суботу преподне на репертоару је гостујућа представа за децу „Три прашчића“, Градског казалишта „Јоза Ивакић“ Винковци која ће бити изведена у два термина, у 10 и 12 сати на сцени „Студио 99“. „Свака дивна ствар“ је на репертоару у среду, 22. новембра док је дан касније „Беснило“. Поводом Дана позоришта, односно

141. година од оснивања, у суботу, 25. новембра, ће бити уприличено извођење представе „Семпер идем“, с почетком у 18 сати. Крајем месеца, публика ће моћи да погледа гостујуће представу „Успомене Саре Бернар“ Херцегновског позоришта (27. новембар) и „Тесла – прилагођавање анђела“ Казалишта „Кабина“ из Загреба (29. новембар). Т. С.